

Mijn geloofsbelijdenis

Ik geloof in God die steeds meer als een vraag mijn leven binnengekomen is.

Ik geloof in God die mij uitnodigt, mij uitdaagt:

- mens, wie ben je, dat je er bent?
- mens, waar is je zus, waar is je broer?

Mijn geloof groeit naarmate ik mij toevertrouw aan de verhalen van mensen de eeuwen door. God is een verhaal, wordt gezocht en vermoed in wat wij mensen elkaar vertellen over de weg die we gaan.

God gebeurt, God zal er zijn waar wij mensen elkaar aanzien en met eerbied omgeven. God geeft zijn, haar naam aan kwetsbare, soms gebroken mensen, geeft hoop aan hen die hun leven beschikbaar stellen omwille van de gerechtigheid. Hoe kostbaar is een kwetsbaar mens! God wordt vermoed in de onvoorwaardelijke overgave van hen die de stap durven zetten in de rode zee, als herhaald begin van de uittocht uit de slavernij.

Ik gedenk in mijn leven de mens Jezus van Nazareth, de broeder die ons voorging op de weg van liefde en gerechtigheid en daarmee een teken werd van Gods menslievendheid.

Kerk wordt voor mij voelbaar en zichtbaar in de ruimte van het horen en naar elkaar omzien, in het Woord dat als brood wordt gebroken en als wijn dat wordt vergoten tot zijn gedachtenis en tot herinnering aan zoals wij bedoeld zijn.

Ik geloof in de eindeloze geestkracht van mensen die zich uitsloven, zichzelf prijsgeven en garant staan voor een wereld van gerechtigheid.

Ik geloof dat vergeving en verzoening mogelijk zijn en dat ook mij vergeven kan worden wat door mijn toedoen verkeerd is gegaan.

Ik geloof in God die ruimte is en wordt voor elk leven, ook mijn leven dat ten einde loopt.

Moge het zo zijn.

Gerard